

számunkra, hogy mind Isten gyermekei vagyunk. Hasonlóak, de mégis kicsit különbözőek... Feladatunk az Élet, az élet továbbadása, megélése, az Isten Országának megteremtése még itt a földön! (84)

SZŰCS GABRIELLA

BOKORÜNNEP – BULÁNYI 100

Nagyon jó, hogy van egy ilyen rendezvény, - mert itt megemlékezhetünk a Bokor közösség alapítójáról, Bulányi Györgyről és ráirányíthatjuk a figyelmet az általa képviselt fontos értékekre, - mert a nagy nyári táboron kívül itt is találkozhatnak egymással a Bokor tagjai, - és mert a képes beszámoló segítségével betekintést nyerhetünk mind az alapítványok, mind a kis csoportok által végzett tevékenységekbe, a felnőtteknek és gyerekeknek szervezett nyári táborokba, a közösségek által végzett segítő tevékenységekbe. Ezek a jó példák követésre méltóak és arra ösztönöznek, hogy a hétköznapi rohanásában kicsit megálljunk és megvizsgáljuk, hogy a saját környezetében mit és hogyan segíthetünk az erre rászorulóknak, akik sokszor nem mernek, nem tudnak, vagy nem akarnak segítséget kérni. Külön öröm, hogy lehetőség volt megnézni a Gyurka bácsinak készített emléktábla avatásáról készült videót, ahol a visszaemlékezésekből azok is képet kaptak róla, akik őt személyesen nem ismerhették. Megtudtuk azt, hogy milyen egy igazi jó tanító, aki a saját elképzelését nem akarja rákényszeríteni a tanítványaira, hanem meghallgat, odafigyel, érvel, meggyőz és így végül mégis eléri a célját. A sok prezentáció, amivel az előadók készültek mind azt bizonyítja, hogy a kis közösségek jól működnek és sok helyen, sok pozitív dolgot tesznek. A hálaadó szentmise is különleges volt, mert ezt is átszötte a Gyurka bácsival kapcsolatos személyes emlékezés, és az elhangzottak alapján a lény, személye szinte kézzelfogható közelségbe került. És igen, még most is, a távolból is tanít minket. Például arra, hogy emberek vagyunk, néha tévedünk, hibát vétünk egymás ellen, és ha megbántanak, vagy visszautasítanak minket, az bizony rosszul esik, de tudnunk kell megbocsátani egymásnak.

VÉGH GYÖRGYI

BOKKE

Egy jogi személyiséget képviselvek, a többnyire BOKKE néven szereplő Bokor Közösségfejlesztő Kulturális Egyesületet.

Bisztrai Gyuri és közösségbeli barátai alapították 1994-ben a jézusi szeretetközösségek építésének, a közösségek születésének, szerveződésének és tartalmas szellemi élet segítésének szándékával. Az alapszabályban szerepel az ifjúság erkölcsös nevelésének és a családok szeretetkapcsolatának erősítése, támogatása, az erőszakmentes, karitatív, környezettudatos gondolkodás- és életmód elterjesztése. A megalakulás óta törekszünk az élénk szellemi életre és tartalmas közösségi kapcsolatokat, programok megteremtésére.

Tevékenységeinket és az éves munkatervünket ezen szempontok hangsúlyával állítjuk össze.

Mottó: „*Amit nem kívánsz magadnak, azt ne tedd másnak sem!*” (Konfucius)

Az egyesület főként adományokból, pályázati támogatásokból és nagyon sok önkéntes munkával működik. A költségeket igyekszünk csökkenteni azzal is, hogy fizetett alkalmazottunk, tiszteletdíjasunk nincs, így a feladatok összehangolása, a programszervezés önkéntes segítők bevonását igényli – egyre többet igényelné. Nagyszabású terveinkhez keresünk és fogadunk tehát segítőt!

A **BOKORPORTÁL** a Bokor egyik fontos információs csatornája, melyet a BOKKE kereteiben hoztunk létre sok éve, és azóta is működtetjük, gondozzuk. Nem sorolom fel a menüpontokat, ajánlom inkább a látogatást.

A szerkesztőség tagjai közül sajnos többen „odaát” vannak már. Tehát ezen a területen is hasznos munkát tudunk ajánlani az érdeklődőknek. Elsőként korszerűsíteni szeretnénk a portált, és pl. Gyurka bácsi sok-sok írása, elmélkedése is feldolgozásra vár, amelyeket már nem statikus, ill. egyszerűen pdf formában lesz érdemes megjelentetni, hanem kereshető rendszerbe építve. Ez nagyon sok feladat, szükségünk lenne a segítőkre.

A **BOKORPORTA** nevében nagyon hasonló a webes felületünkhöz, de ez a bázis nem az interneten, hanem a VIII. kerületben, a Szentkirályi utca egyik házában belső udvarából érhető el. Ez a kis lakás, amelynek megvásárlásában Gyurka bácsinak igencsak nagy része volt, évtizedek óta hűen szolgálja a Bokor közösségépítő eseményeit, színtere gyermek- és ifjúsági foglalkozásoknak, közösségi miséknek, különböző találkozóknak és tanácskozásoknak, de pl. most könyvlerakatként is jól funkcionál. Kovács Laci és Polinger Ági vállal felbecsülhetetlen munkát a porta működtetésében, üzemeltetésében, a programok szervezésében, nyilvántartásában, de akár a takarítást is ide sorolhatjuk. Ezúton is köszönjük fáradhatatlan szolgáló szeretetüket!

És ha már lakóhelyekről van szó, el kell, hogy hangozzék a Balaton-felvidéki **ÓBUDAVÁR** név is, hiszen ebben a faluban volt Gyurka bácsi nyári

„rezidenciája” – természetesen nem ez a szó írja le legpontosabban azt a szerény, kis házikót a nagy kerttel, ahol oly sokan megfordultunk lelki gyakorlaton, nyaraláson, vagy csak útba ejtettük a közelben járván. Ez a nagy múltú, sokat látott hely fenntartása, gondozása immáron az egyesület feladata. Egy kis csapattal próbáljuk karban tartani ..., de sokkal több erős kézre lenne szükségünk. Egyelőre küzdősporthoz jelleme van a kert munkáinknak, mivel a természet él, növekszik, burjánzik minden – bizonyára jó a hely szelleme. Az elmúlt években azért néhányan nyaraltak is ott, és tartottunk régiós és közösségi találkozót is.

Hosszabb távú terveinkben szerepel a ház felújítása, korszerűsítése, s alkalmasabbá tétele lelki gyakorlatok helyszínének, nyaralásokra, rekreációs programokra. Szeretnénk majd kialakítani itt egy Bulányi György emlékszobát is - már, ha győzzük energiával és persze lesz rá anyagi fedezetünk.

Az egyesületi célok megvalósítása rendezvényeket szervezünk, előadásokat, tanfolyamokat tartunk, szervezünk, valamint az egyesület szellemiségét tükröző kiadványokat, szakmai anyagokat állítunk össze, jelentetünk meg.

A megalakulástól több éven át az etika, mint tantárgy közoktatásban megjelenésének elősegítése, szorgalmazása határozta meg döntően tevékenységünket. Pedagógus-munkacsoportunk szívós, úttörő munkával összeállított egy etika tantervet, és megírta a hozzá illeszkedő *Gondolkodás és viselkedés* c. tankönyvsorozatát, ... de erről Faragóné Bircsák Márti, az egyik tankönyvíró beszél majd.

Azóta is szívügyünknek tekintjük az erkölcsi nevelés támogatását, elektronikus segédleteket is készítettünk (3E), amelyeket az interneten tettünk közzé, szabad felhasználásra.

KÖNYVKIADÁS

A BOKKE adta ki Gyurka bácsi *Füves könyvét*, de a mai emléknaphoz kapcsolódó *Önéletírás* megjelenésével óriási kő gördült le a szívemről/lelkemről. Jó 10 éve, egyik beszélgetésünk alkalmával vetette fel Gyurka bácsi, hogy szeretné nyomtatásban kiadni ezt a visszatekintését, és megkért, hogy keressék kiadót számára. Kerestem, kerestem, de nem sikerült, nem kapkodtak érte a kiadók... Azóta is feladatommak tudtam ezt a megbízást, azonban az évek teltek-múltak, és nem állt módunkban megvalósítani az álmát – a megjelentetést –, így maradt egyre inkább teherként a vállamon. És eljött ez a születésnap, amikor szinte rejtélyes módon minden csodálatosan összejött, s most kézbe foghatjuk az 500 oldalas önéletírást. A kötet borítóját Szabó Eszter tervezte, a szöveggondozásban közreműködött: Gromon András,

Schanda Beáta, Bajnokné Benyhe Judit, Bajnok Dániel és persze én is.

Gyurka bácsi „*személyes sorsán keresztül vezeti végig az olvasót a XX. századon, így a kötet egyszerre szubjektív visszaemlékezés és társadalomtörténeti, egyháztörténeti dokumentum is.*” (Részlet a főszerzővegből)

Olvassátok! Bátran biztatok erre mindenkit, mert tapasztaltam, hogy magával ragadó, izgalmas olvasmány – még úgy is, hogy egyik-másik részletét ismertem más könyveiből.

Gyurka bácsi szava cseng a fülemben: „... *csak azt akartam megmutatni, hogy Jézus mit tanított.*”

KÖSZEGINÉ RIHMER MELINDA

CIGÁNY TESTVÉREINKRŐL

Közösségünk 45 évvel ezelőtt alakult Pécssett. Azóta a nyarakat leszámítva minden héten találkozunk. Jelenleg 12 – en vagyunk. Mivel több, mint 20 évig volt tagunk egy egyetemet végzett cigány fiatalember, aki a helyi kisebbségi önkormányzatnak is elnöke volt, hamar kapcsolatba kerültünk cigány testvéreinkkel.

Az elmúlt évtizedek során több módon is próbáltunk közel kerülni hozzájuk. Nem beszélnek cigánymisszióról, vagy pasztorációról. Két okból. Egyrészt, mert leginkább csak addig jutottunk, hogy gesztus értékű közeledéseket valósítsunk meg: szeretünk titeket, fontosak vagytok nekünk, elfogadunk benneteket. Másrészt, legalább annyira alakították cigány testvéreink a mi világlátásunkat, élettapasztalatunkat, mint mi az övéket.

Most a legutolsó két próbálkozásunkról szeretnék mesélni.

1) Négy évvel ezelőtt kapcsolatba kerültünk egy Pécsből 50 km – re levő kis zsákfaluvallal, ahol 67 házban több száz cigányember él. Nem tudom, mennyire vagytok tisztában a magyarországi határ kb. háromnegyedének 50 km – es sávjában élő emberek mindennapjaival? Ebben a zsákfaluban két embernek van munkája, az egyik a polgármester. A többieknek van közmunka, havi 54 000 Ft-ért, ha jóban vannak a polgármesterrel. Vagy foglalkoztatást helyettesítő támogatás - ha sikerült legalább egy hónapban közmunkát szerezni – havi 28000 Ft- ért. A falu egyébként példásan tiszta, árkok rendbe téve, középületek (templom, faluház) lefestve, parkosítva stb. Próbálkoznak fekete munkával, ahol rendre átverik őket, nemcsak a maszekok, hanem még a külföldi nagyvállalatok is. A legközelebbi nagyobb városba alig jár busz, ha be kell menniük, az több, mint ezer forintba kerül és elmegy vele az egész nap. Nincs orvos, nincs posta, nincs bolt. A naponta megjelenő mozgó boltban több, mint 300 Ft egy kiló